Biblia és Gyülekezet

Ingyenes!

Melléklet

A Biblia Szövetség folyóiratának melléklete

2007. évi IV. számhoz

Lelki konferencia (Pécel)
– hogy látható is legyen,
ne csak hallható

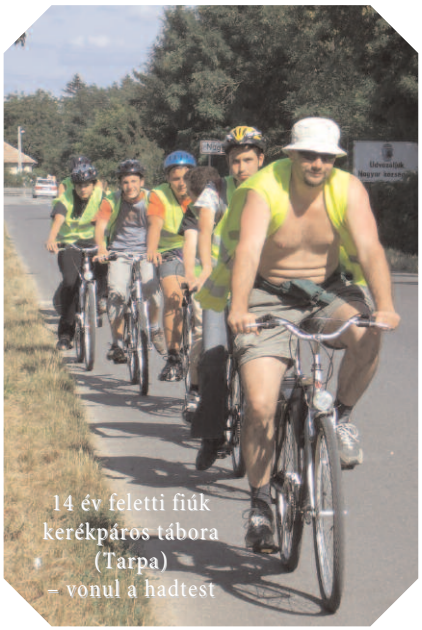

14 év feletti fiúk
kerékpáros tábora
(Tarpa)
– vonul a hadtest

In memoriam 2007.

Lectori salutem! – Üdvözlet az Olvasónak!

Jelen mellékletünk visszatekintés a 2007. esztendőre. Hálás emlékezés néhány tábori, konferenciai pillanatra, és karácsonyi ajándék azoknak az olvasóknak és a biblia szövetségi tagoknak, akik imádsággal, anyagi javakkal, szervezéssel vagy szolgálattal segítették ezeket a programokat.

A Biblia és Gyülekezet lapjain igyekszünk folyamatosan beszámolni a Biblia Szövetség munkájáról. Most olyan területekre kalauzoljuk Önöket, amiről eddig nem, vagy kevés hírt adtunk.

Van, amiről csak egy kép, van, amiről rövid beszámoló is született.

Fogadják szeretettel!

– a Szerkesztő

Szolgálók konferenciája (Pécel)
„Most neked vagy nekem van igazam?"

Orvoskonferencia (Szépalma)
– fehér köpeny nélkül

Lelki konferencia (Pécel)

„Már szokássá vált, hogy a nyári péceli felnőtt konferenciának csak női résztvevői vannak. Most 17-en voltak, akik részben visszajárók, ami azt jelenti, hogy jól érzik itt magukat.
A délelőtti és esti sorozatot Kurgyis Lászlóné Zsuzsával ketten vittük, és délután külső meghívottak szolgáltak egy nagyon aktuális téma keretében.
A délelőtti sorozat témája a Hóseás 14,10 alapján az Úr útjairól szólt (az engedelmesség, a szeretet, a szenvedés és az imádság útja).
Az esti áhítat Jézus Krisztus személyéről szólt: Ki ez? címmel.
Délután: „Nekünk ítéletet kell alkotni" (Bori Gábor és Éva), „Meg kell ítélnünk a hamis tanítást és csodákat…" (Mikó László), „Meg kell ítélni az életvitelt…" (Margit István és Julika), „Meg kell ítélnünk a neopogányságot…" (dr. Viczián Miklós és dr. Erdélyi Judit).
Jó légkörben és a lelki üzenetekre nézve is egyetértésben telt el az együtt töltött idő." *Benedek Csilla (Pécel)*

Lelki konferencia (Pécel) 2007. július 9-14. vezette: Benedek Csilla (Pécel), szolgatárs: Kurgyis Lászlóné (Dunakeszi) és még sokan mások

Missziói konferencia (Pécel)
– nemzetközi hallgatóság

Missziói konferencia (Pécel)
„Ez bizony egyértelmű."

Missziói konferencia (Pécel)
„Ezt a gondolatot
érdemes lejegyezni."

Szolgálók konferenciája (Pécel)
– akik a más szennyesét is elmosták

Szakirányú bibliaiskola (Pécel)
– mosolyogni nem is nehéz

Nehéz családi hátterű lányok hete (Pécel)
– szalonnasütés és tábortűz

„Pécelen, 2007 augusztusának első hetében, állami gondozott és nehéz sorsú lányoknak szervezett csendes hetet a BSZ. Tizenöt fő, 6-12 év közötti kislány vette birtokba a székházat.

A lelki programok középpontjában az a gondolat állt, hogy Isten szereti őket még akkor is, ha nagyon nehéz, talán kilátástalannak tűnő helyzetben vannak Délelőttönként különböző bibliai személyek – Jefte, Ruth, Sámuel, Péter, Máté – történetén keresztül ismerkedhettek Istennek mindent legyőző szeretetével, este pedig olyan gyerekekről hallottak elbeszéléseket, akik találkoztak az Úr Jézussal, s ezáltal megváltozott az életük. A lányok nagy figyelemmel hallgatták a történeteket, és aktívak voltak a beszélgetések során is. Nagyon szerettek énekelni, mindig készek voltak újakat tanulni. Jó volt látni a hitre fogékony gyermekszíveket!

Nehéz családi hátterű lányok hete (Pécel)
„Egyetek libuskáim!“

Igyekeztünk változatossá tenni a szabadidős elfoglaltságokat. Kézműves remekek születtek a lányok keze alatt, amelyekből hetes kiállítást rendeztünk az aulában.

Sokat kirándultunk: megtekintettük a gödöllői kastélyt, amelynek gazdagsága lenyűgözte a gyerekeket. Néhányan közülük először voltak kastélymúzeumban. Jókedvünket a kitartó esőzés sem vette el, pedig többször is bőrig áztunk. Pécelre visszatérve kettős szivárványban gyönyörködhettünk. Csodaszép nap volt!

Másnap ismét „vízbe szálltunk”, ugyanis elmentünk a gyömrői strandra. Önfeledten élveztük a kellemes, barátságos környezetet, a langyosan simogató hullámokat, a közös játékot, no és persze a büfék változatos kínálatát.

Pécelen is túráztunk egy nagyot, megtekintettük az emlékművet, és közös játékkal töltöttük időnket. Nagy sikere volt a víziluficsatának, a mozgásos társasjátékoknak.

Az utolsó délután még egy „Ki mit tud?” versenyt is rendeztünk, amelyre egész héten lázas igyekezettel készültek a lányok. Versmondástól, bibliai jelenetek előadásán keresztül, egészen az akrobatikus gyakorlatokig terjedt a műsorszámok választéka. Este a tábortűz fényében vettünk búcsút egymástól, és már a jövő évi találkozást tervezgették a gyerekek.

Nehéz családi hátterű lányok hete (Pécel)
– barátnők

Magam és szolgáló társaim nevében is szeretnék újra köszönetet mondani a BSZ péceli munkatársainak önzetlen segítségükért, türelmükért, megértésükért. Hiszem, hogy szeretetteljes törődésünk, odafigyelésünk nem volt hiábavaló az Úrban!“ *Gáspár Andrea (Eger)*

Nehéz családi hátterű lányok hete (Pécel) 2007. augusztus 6-11.
vezette: Gáspár Andrea, szolgatársak: Dobos Zsuzsanna (Bp.),
Dr. Nemes Judit (Szekszárd), Nagy Anita (Bp.)

10-13 évesek és 13 év feletti lányok tábora (Simontornya) – kirándulás a Szőlőhegyre

„Élmény és küldetés volt a hét. Az izgalmas előkészületeket követően a hét első kihívása az összeismerkedés és barátkozás volt a harminc huncut és tettre kész gyermekkel.
Majd következett egyik élmény a másik után:

- Esténként Jónás folytatólagos története, mintha csak ma játszódnának le az események. Láttuk a gyermekek tekintetét, ahogyan megragadta őket a történet sodrása - Isten Lelkének ereje!
- Nap mint nap újabb események történtek: akadályverseny, barlangtúra, várnéző stb.- számtalan izgalom, és boldog együttlét.
- Számomra mégis a legnagyobb élmény az volt, amikor a gyermekek tovább gondolták a hallottakat. Pl. a missziós történet még délután is foglalkoztatott néhány fiút. Majd az esti áhítat után ezt a felszabadult boldog kiáltást hallhatom: " Ez tök jó volt!".

Élmény és nagy csoda átélni, hogy Isten ott van közöttünk, és megérinti a gyermekek szívét. Titkos módon munkálkodik az örök életre, ezért hát most sem volt hiábavaló a munkánk az Úrban.“ *Budai Judit (Gyula)*

10-13 évesek tábora (Simontornya) 2007. június 25-30.
vezette: Papp Tibor (Bp.), szolgatársak: Budai Judit (Gyula), Horváth Mária (Pécel), Kézér Karolina (Eger), segítők: Szalai Gézáné (Iregszemcse), Rácz Józsefné (Dunaszentgyörgy)

„2007. június végén Simontornyán nyaraltam. Már harmadik éve járok ebbe a táborba, most először jöhetett velem a testvérem is.
Nagyon jól éreztem magam, sok szép új éneket tanultunk és új barátokat is szereztem. A reggeli áhítatokon egy-egy bibliai személyt ismertünk meg, pl. Sámuel, Dávid király. Az esti áhítatok voltak a kedvenceim, amiket a templomban tartottunk és Jónás életéről szóltak.
A hét folyamán megnéztük a simontornyai várat és az egyik délután az Abaligeti Cseppkőbarlangba kirándultunk. A cseppkőbarlang nagyon érdekes volt, különböző állatok lábnyomát is láttuk a forrás medrében.
A táborban rengeteget játszottunk, lehetett röplabdázni, a fiúknak focizni, volt vízilufi- és akadályverseny is. Angyalkáztunk is, amelynek az volt a lényege, hogy akinek a nevét kihúztuk, annak mindennap kedveskednünk kellett egy kis ajándékkal.
Az utolsó nap értékes ajándékokat vásároltunk az összegyűjtött tálentumainkon.
Sajnos, hamar vége lett a tábornak, a jövő nyáron is szeretnék menni a testvéremmel együtt.“ *Madarász Réka (11 éves, Eger)*

10-13 évesek és 13 év feletti lányok tábora (Simontornya) – fárasztó kiránduláson megpihenve

„Izgatottan készültem a simontornyai BSZ csendeshétre. Kíváncsi voltam, hogy kik jönnek ebben az évben, és arra, hogy egyáltalán milyen lesz a tábor.
Amikor odaérkeztünk, rögtön beosztották, hogy kik alszanak majd egy-egy szobában. Szerencsére, mi egy nagyon szép, külön szobát kaptunk a lányokkal.
Kétféle korosztály volt a táborban. A kisebbek (fiúk-lányok vegyesen), és mi, a nagyobbak, csak lányok. A hét minden napján, reggelente, szobavizitet tartottak, majd reggeli, és közös áhitat következett. Az áhitat után a kicsik és a nagyok külön vonultak, és ott folytattuk a beszélgetést. A miénket Gyöngyi néni, és Dóri néni tartotta. Ezután szabad foglalkozás, majd ebéd következett. Ebéd után, szinte minden nap elmentünk valahová. Voltunk az Abaligeti Cseppkőbarlangban, kirándultunk a simontornyai erdőben, illetve a várat is megnéztük.
Ezek után még szabad foglalkozás, és vacsora volt, utána pedig az áhitat, majd 10-kor a takarodó. Szerintem ez a hét tök jó volt. Sok új dolgot tanulhattam, és sok barátot szerezhettem. Már nagyon várom a következő évi tábort!“ *Mikolicz Boglárka (14 éves, Pécel)*

„Az idei ifjúsági héten többen már ismerősként üdvözöltük egymást az előző évi táborokból. Jó volt újra találkozni.
A lányok délelőtti megbeszéléseinek címe: „Tükröm, tükröm” volt, amelynek keretében igemagyarázatokat hallgattunk, majd a témához kapcsolódóan a keresztyén fiatal lányok mindennapjaihoz, külső megjelenéséhez kaptunk segítséget a Biblia alapján, ami tükröt tartott elénk. A délelőtti alkalmak után a fiúk fociztak, a lányok tovább beszélgettek szabadon, a kézműves tevékenység közben. Ebéd után minden nap kirándultunk. Egyik nap az Abaligeti Cseppkőbarlangba is elutazunk. Az estéket közös áhítattal zártuk, nyomon követve és megbeszélve Jónás történetét. Tartalmas, élménydús, tanulságos volt a hét mindannyiunk számára.“ *Kardos Réka (16 éves, Balatonalmádi)*

„Mit mond a tükröd? címmel gyűltünk össze a simontornyai táborban, a Szentírás köré, a nagylányokkal, június végén. Reggelente találkoztunk egy-egy bibliai szereplővel, aki belenézett az életünket meghatározó tükörbe, és ennek következtében megváltozott az élete. Ez után, délelőttönként, interaktív foglalkozás keretében a bibliai tükörben megvizsgáltuk különböző érzékszerveink, testrészeink állapotát. Bálint Józsefné Gyöngyi sok szemléltetőeszközzel aktivizálta a családias létszámú csapatot.
Mivel egy időben lehetett kis csapatunk táborozása a gyermektáborral, így a szabadidős programokban csatlakoztunk a különböző vetélkedőkhöz, túrákhoz. Az esti áhítatokon - a meghívott helybeli fiatalokkal együtt - közösen vettünk részt a templomban. Ezeken az alkalmakon a táborvezető, Papp Tibor szolgált Jónás könyvének magyarázatával.
Felejthetetlen élmény volt az Abaligeti Cseppkőbarlangba tett látogatásunk, és a simontornyai vár bebarangolása. Megtapasztalhattuk, hogy Istenünk szép környezetben, kellemes időben vezetett bennünket a „csendes vizekhez”. Reménykedünk, hogy amikben változtatásra bíztatott bennünket Igéje tükrének segítségével, az a lányok életében megvalósulhatott.“ *Szász Lídia Dóra (Kisbér)*

13 év feletti lányok tábora (Simontornya) 2007. június 25-30.
vezette: Bálint Józsefné (Pécel) és Szász Lídia Dóra (Kisbér)

Kerékpáros fiútábor (Tarpa) – innen fentről minden más

Kurucok Tarpa mellett

„Az idei nyár július havában érdekes kuruc csapat bujkált a Beregben egy héten át. Nem lóháton vonultak, hanem drótszamáron, nem kalpag volt a fejfedőjük és mente a ruházatuk, hanem védősisak és láthatósági mellény. Nem támadtak meg senkit, csak a Tisza vizét, nem duhajkodtak éjjel, hanem csendességben kipihenték a napi fáradalmakat.

Csapatunk ugyanis Istenben hívő, Istent kereső fiatalokból állt, akik Beregsurány és Tarpa között, egy kedves helybeli testvér, Juhász István birtokán húzódtunk meg kényelmes körülmények között.

A majdnem egy tucat kis kuruc – a nem teljes öt nap alatt – közel 170 km-t kerekezett a határmenti falvakat látogatva.

A teljes függetlenségben átéltük egy cseppjét eleink szabadságának; főleg azok a fiatalok, akik a sátras alvást választották. A kötelező dinnyézés és a szalonnasütés mellett a napi ebédünkről egy közeli étkezdében gondoskodtak, ételre, italra sem volt panaszunk.

A szombati vonatozást követő érkezés fáradtságát egy laza kerekezéssel enyhítettük, a tarpai kuruc fesztivál maradék programjait is megtekintve, majd Tivadarban egy fürdéssel zártuk a napot. Vasárnap egy kedves környékbeli gyülekezetet látogattunk meg, Beregdarócon vettünk részt istentiszteleten, utána tiszai fürdés és foci következett, ahol igyekeztünk európai módon fürödni, ezért sárga láthatósági mellényeinkben rohamoztuk meg a Tiszát, a magunk és a strandolók nem kis derültségére.

Hétfőn - tisztelettel adózva őseink emlékének - a helyi birtokon lovagolhattunk házigazdánk jóvoltából, még a kevésbé bátrak is felpattantak a békés hátasra. Sokunk először ült lovon, hatalmas élmény volt ez mindannyiunknak. Ha már ló, akkor szalonnasütés, ha már zsír, égessük is el, ezért ismét egy erőteljes labdarúgással adtunk a koleszterinnek.

Kedden, tarpai barátok között igazi kemencés kenyérlángossal indítottuk a biciklis túrát. Ottani házigazdáink más csemegékkel is kedveskedtek, alig bírtuk feltenni magunkat a keskeny ülésekre. Túránk során eljutottunk Nagyarba, a Petőfi fához, megnéztük Szatmárcseke híres csónakos fejfás temetőjét, és Túristvándiban meglátogattuk a vízimalmot. Hiába kerekeztünk sokat, a csapatot nem lehetett leállítani a fürdőzésről és az esti fociról.

Szerdán kettévált a sereg, és a nagyobbik fele átkerekezett a határon, rengeteg élményt szerezve Kárpátalján, amíg a másik rész Márokpapi, Csaroda és Tákos régi református templomai felé vette az irányt. A délutáni találkozás örömére a sereg szalonnát sütött, majd egy újabb lovaglást követően a focipályán megbeszélte a napi nézeteltéréseket.

Kerékpáros fiútábor (Tarpa) – a Tiszában

Ennyi élmény, testi jó után vajon mi jutott a léleknek? Erről a tábor vezetői gondoskodtak, akik Isten ó- és újszövetségi harcosait, hőseit és anti-hőseit mutatták be a csapatnak. Hallottunk Noéról, a kapernaumi századosról, de Saul királyról és Júdásról is. Elénk hozta az Úr Dávid példáját, Pétert és Dánielt is, az utolsó este pedig Timótheus életén keresztül hívogatott mindenkit gyülekezeti harcra, tanítványságra, Krisztust szolgáló követésre.

Annyi ismeret, élmény ért mindannyiunkat, hogy azt leírni kevés lenne egy egész Biblia és Gyülekezet újság is. Vita és veszekedés nélkül, békességben voltunk egy hétig együtt, egymásra utalva, a másik tiszteletében, talán amerre jártunk, ez másoknak is feltűnt.

Hiszem, hogy a hetet Isten készítette meg és őrizte végig. Akik nem tudtak eljönni, fogalmuk sincs, mit hagytak ki, miről maradtak le, mert ez egy nagyon jó "csendes" hét volt.

A csütörtöki hazautazást mindannyian túl korainak éreztük, reméljük, jövőre hosszabbra lehet majd tervezni a hetet. Kósza hírek terjednek arról, hogy jövő nyáron megint kurucok fognak bujkálni valahol az országban, talán megint épp, a Tisza közelében... Aki csatlakozni akar, ne habozzon és álljon közénk!“ *Macsári István, a tábor vezetője*

13 év feletti fiúk kerékpáros tábora (Tarpa és környéke) 2007. júl. 28.-aug. 2.

vezette: Macsári István (Ceglédbercel), segítői: ifj. Mikolicz Gyula (Pécel), Szabó Kristóf (Pilisborosjenő)

Kerékpáros fiútábor (Tarpa) – ilyen a tarpai lángos

Kerékpáros fiútábor (Tarpa) – a beregdaróci ref. templomban

Kerékpáros fiútábor (Tarpa) – a fárasztó kerekezés áldozata

„A kis létszám ellenére nagyon jól sikerült a fiatalabb fiúk biciklis hete, melyet Macsári Istvánnal és Mikolicz Gyuszival szerveztünk közösen. Magyarország legkeletibb csücskében, Tarpa környékén kerekeztünk, napi 40 km-t átlagosan. Igyekeztünk a környék nevezetességeit jól feltérképezni, megnéztük a híres szatmárcsekei csónakos fejfás temetőt, a túristvándi vízimalmot, útközben megkóstoltuk a frissen sütött kenyérlángost, sőt egyszer átkirándultunk Beregszászra is. Mivel sosem fáradtunk ki eléggé a bringázástól, ezért esténként még fociztunk is. A sok mozgás mellett jól esett a lelkünket is frissen tartani, a reggeli és esti áhítatokon a srácok Istennek hű és kevésbé hű harcosairól hallhattak, mint Noé, Saul, Dániel, vagy Timóteus.“ *Szabó Kristóf / szolgatárs*

„Nagyon kényelmes világban élünk. Például asztalnál, széken ülve ehetünk. Este a fürdőszobában le tudunk zuhanyozni, esetleg ülhetünk is kicsit a fürdőkádban, majd lefekhetünk a kényelmes, meleg ágyunkba. Mindezeket a nyáron, egy hétig, kicsit hiányosan, vagy egyáltalán nem tehettük meg. Mégsem volt hiányunk semmiben. Isten azt parancsolta az Ószövetségben az ő népének, hogy minden évben egyszer egy hétre költözzenek ki sátorba, és adjanak hálát azért, mert van hazájuk, van hol lakniuk. Ez ugyanis csöppet sem természetes. Kicsit most mi is kipróbálhattuk, hogy milyen házon kívül lakni.

Nagyon izgalmas hetet tölthettünk el júliusban a Sajón. Kanyarok, zátonyok, sodrás, faágak, madarak, eső és persze borulások fűszerezték utunkat. Az utóbbiból azt hiszem rekordot döntöttünk. Ha jól emlékszem 11-szer sikerült felborítani hol egyik, hol másik kenut, és voltak, akik többször is ismételték ezt a műveletet.

Aludtunk sátorban, tornateremben, öltözőben, fűben, ólban, sőt egyszer még ágyban is, de tényleg nem volt hiányunk semmiben. Annyira jó volt megtapasztalni Isten hatalmas jóságát és gondoskodó szeretetét. Mindig minden fontos dolog megvolt, akkor és pont ott, ahol szükségünk volt rá. Például borulás után a forró zuhany, vagy esős éjszakán a száraz alvóhely.

Útközben gyönyörködhettünk a természet szépségében. Megnézhettük például, hogy milyen a „folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét, és nem hervad el a lombja”(Zsolt 1,3). A zsoltáros azt írja, hogy ilyen lesz az, „aki az Úr törvényében gyönyörködik, és az Ő törvényéről elmélkedik éjjel-nappal”(Zsolt 1,2). Minden reggel és este közösen elgondolkodhattunk Isten Igéjén. Reggel Ézsaiás próféta könyvéből olvastunk, este pedig Pál apostol missziói útjáról beszélgettünk.

Kenutábor a Sajón
– őrségben, a legénység a parton kószál

Vasárnap reggel fáradtan, de élményekkel tele indulhattunk haza. Hajnalban még fellapoztam az aznapi Igét az Útmutatómból. Meglepődve és nagy örömmel olvastam a következőt: „Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el.”

Jó volt visszagondolni, hogy ezt most egy héten keresztül szó szerint megtapasztalhattuk, és jó volt arra gondolni, hogy ezzel az ígérettel térhetünk haza az élet sodrásába.“

Tóth Györgyi (Lengyel)

Kenutábor (Sajópüspökitől a Tiszáig) 2007. július 8-15.

Vezette: Dr. Nagy Ákos (Ráckeve), szolgatársak: Prikler György (Hódmezővásárhely), Tóth Györgyi (Lengyel)

Pedagógus konferencia (Kismaros)
– a nemzet napszámosai

Ebben az évben a Ciszterci nővérek monostora (nem kolostora!) adott otthont rendezvényünknek. Célunk évek óta egy széles értelembe vett keresztyén világnézet megalapozása, bővítése. Délelőtt és délután szemléletteremtő tematikus előadások és közös beszélgetések, reggelenként és esténként hitmélyítő bibliamagyarázatok hangzottak el, amit egy félnapos kirándulás, majd egy délután filmklub gazdagított.

A reggeli áhítatokon a 103. zsoltár alapján Isten jótéteményeit vettük sorba, esténként pedig Isten legfontosabb ígéretei következtek.

Az előadások témái voltak: – A keresztyénség iránti fogyatkozó érdeklődés – Függőségeink; krisztusi szabadság – Erőszak a társadalomban, a médiában, az iskolában – tehetünk ellene? – Társadalmi szolidaritás; tanítható-e? – Zenei környezetünk; ének-zenei nevelés – Törésvonalak a társadalomban; múlt, jelen, jövő – Keresztyén felekezetek; körkép.

Az alkalmakat nagyon élénk megbeszélés követte, amiben a felvetett kérdések és megoldások messze túlmutattak az iskola falain, érintve történelmünket és életünk mindennapi valóságát. Az egész konferenciát sok felszabadult vidámság és őszinte légkör jellemezte, ami nem gyengítette, hanem éppen hogy jó alapul szolgált arra, hogy egymás hite által épüljünk.

Pedagógus konferencia (Kismaros)
„Enyém a vár...“

Köszönjük előadóink (Alföldy-Boruss Dezső, Draskóczy Balázs, Dr. Erdélyi Judit, Földvári Tibor, Dr. Judák Endre, Dr. Viczián Miklós és Zika Klára) szolgálatát, Kőrösi Éva gondos szervező munkáját, és minden résztvevő kedvességét, vidámságát, aktivitását az előadásokon, a szünetekben és az asztal melletti szolgálatban! Hasonlóképpen köszönjük a Ciszterci nővérek vendégszeretetét, és a konferenciánkat kísérő imádságaikat!

Akit esetleg idén az tartott vissza, hogy ismeretlenül nem szívesen csatlakozik egy konferenciához, vagy – mint néhányan hívásunkra válaszolták – elegük van év közben az iskolából, azoknak üzenjük, hogy köztünk nagyon rövid ideig maradnak ismeretlenül, és egyáltalán nem lengi körül „iskola-szag” konferenciáinkat. Ezt már tizennegyedszer sikerült bizonyítani. *Dr. Viczián Miklós (Budapest)*

Pedagógus konferencia (Kismaros) 2007. július 2-7.

Vezette: Dr. Viczián Miklós, szolgatársak: Dr. Erdélyi Judit (Bp.), Kőrösi Éva (Bp.) és még sokan mások

A monostorról: Mi, mint „vastagnyakú” protestánsok, nem tudtuk, hogy mi a különbség – és van-e egyáltalán – monostor és kolostor között. Bár nem ezért mentünk, ezt is megtudtuk Zita nővérnek a monostort ismertető előadásából: Kolostor / monostor: A többnyire szinonimaként használt két fogalom más-más funkciót takar. A monostor a monasztikus rendek templommal egybeépített, kötött rendszerű telepe, mely a rend-tagok valamennyi élet-funkcióját (szállás, étkezés, ima, önellátó ipar, gazdálkodás) hivatott kiszolgálni. A kolostor csak szerzetesi szállásépület, melyhez templom is csatlakozhat (de nem fontos egybe építeni), de nem tartalmaz komplett kiszolgáló egységet. kolostor a claustrum szóból ered, ez a latin claudere 'elzárni' igéből, a monostor pedig a monasterium, a magányos épületre utaló görög monakhos szóból származik. (Forrás: http://hu.wikipedia.org/wiki/Monostor)

Nos, az „önellátó ipar” révén kerültünk mi is ide, ugyanis kényelmes szállást, ellátást és közösségi termeket működtetnek, amit konferenciák, csendes hetek (lelki gyakorlatok az ő szóhasználatukban) céljára igénybe lehet venni kedvező áron. Másik tevékenységük a környező gazdák segítését (is) szolgálja, ugyanis az utóbbi években eladási gondokkal küzdő málna ültetvények termését vásárolják fel, és lekvár, szörp formájában, feldolgozva értékesítik azt.

Dr. Viczián Miklós (Bp.)

Pedagógus konferencia (Kismaros)
„Talán énekelhetnénk, amíg megérkezik a kisvonat!"

„Őszi, hitmélyítő konferenciánkat november végén tartottuk a szépalmai szállodában. Az előző évekhez hasonlóan a hét most is rendkívül meleg, testvéri légkörben zajlott le.
Délelőtt Benedek Csilla szolgált „Kincs a cserépedényben" összefoglaló címmel. Első nap a Mi/ki a cserépedény és mi a kincs?, majd a békesség, az engedelmesség és az Isten népe egységének kincséről beszélt. Az áhítatokat kiscsoportos megbeszélések követték, ahol a jelenlevők elmondták a témával kapcsolatos véleményüket, tapasztalataikat, miközben lehetőség nyílt az igében való elmélyülésre is.
Délutánonként Sípos Ajtony Levente „Zarándokok etikája" címmel a mennyei polgárságról, a megtartóztatásról, a világi feladatainkról, a kompromisszumokról és a keresztyének jövőjéről beszélt, amit hozzászólások követtek, amik néha az esti órákban is folytatódtak.
Esténként Margit István szolgált, ill. az utolsó este dr. Mikolicz Gyula „Alvás és ébredés" összefoglaló címmel: Akik halálba aludták magukat, Akiket álomba ringattak, Akik álomba menekültek, Akik felébredte, és Akiknek felragyogott a Krisztus – témákkal. Az igemagyarázatokat alkalmanként nagy magyar költőink versei egészítették ki, amit M. Karácsonyi Violetta előadóművész tolmácsolásában hallhattunk.
A résztvevők egybehangzó véleménye volt, hogy az együttlét nagy áldások forrása volt számukra, és azzal a reménységgel tértek otthonaikba, hogy magukkal vihetik az elhangzottakat, amelyek segítséget jelentenek számukra hívő életük hétköznapjaiban, Krisztus örömüzenetének továbbadásában." *Margit István (Pécel)*

Hitmélyítő konferencia (Szépalma) 2007. november 25-30.
Vezette: Margit István (Pécel), szolgáltak Benedek Csilla (Pécel), Sípos Ajtony Levente (Soltvadkert)

Lelkigondozói konferencia (Berekfürdő)

Lelkigondozói konferencia (Berekfürdő)

Lelkigondozói konferencia (Berekfürdő)

Fotó:
Fűtő Róbert, Margit István, Mikolicz Ákos, Dr. Mikolicz Gyula, Nagy Anita, Sípos Alpár Szabolcs, Szabó Kristóf, Szász Lídia Dóra, Tóth Györgyi, Dr. Viczián Miklós és még sokan mások

Orvoskonferencia (Szépalma) – napfürdőzés

Alapfokú bibliaiskola (Debrecen)
„Kérjük, lassabban diktálja!“

„Az elmúlt évben is tovább folyt bibliaiskolai oktatásunk. Ebben az évben két új csoport indult: Tiszakeszin és Cegléden, összesen mintegy 70 résztvevővel. Korábbi években indult tanfolyamainkat is továbbfolytattuk: Debrecenben, Nyíregyházán, Budapesten, Hajdúböszörményben és péceli központunkban. Összesen 24 alapfokú és 7 szakirányú képzést tartottunk a hét helyszínen, csoportonként átlagosan 20-25 résztvevővel.
Hálásak vagyunk Istennek, hogy kegyelméből lehetővé tette ezeket az alkalmakat. Örülünk, hogy tanító szolgálatunkkal Isten országa építésének részesei lehetünk, és láthatjuk Szentlelke munkáját egyének és gyülekezetek életében, ahogy Igéje által formál, megelevenít embereket, és közösséget épít.
Végül szeretnék ezúton is köszönetet mondani minden tanítónak és szervezőnek, akik nagy odaszánással és hűséggel biztosították a szolgálat működését.“
Sípos Alpár Szabolcs (Tápiószele)

Alapfokú bibliaiskola (Nyíregyháza)
– zárthelyi dolgozat írása

Szolgálók konferenciája (Pécel)

A Biblia és Gyülekezet 2008. évi térítési ill. elõfizetési díja

– **Árus példány** 350,- Ft/darab,
– **Elõfizetésnél** 500,- Ft/darab ill. 2.000,- Ft/év Magyarországon,
– **Csoportos elõfizetés** (legalább 10 példány) 1.500,- Ft/év Magyarországon,
– **Elõfizetés külföldre:** 4.000,- Ft/év európai országokba,
5.200,- Ft/egyéb országokba

Elõfizetéseket a folyóirathoz mellékelt „ÉBA“ utalványon, ill. folyószámlánkra fogadunk: **11742331-20003610** ***(Ébredés Alapítvány)***
Köszönettel várunk támogató elõfizetést, ami a nehéz anyagi körülmények között élõknek biztosítja a folyóirathoz jutást.
Névre szóló támogatásnál közölni kell a támogatott nevét is!
A Kiadó köszöni az Olvasók folyóirathoz való hûségét!

Hitmélyítő ifjúsági csendesnap (Pécel)
– a jövő nemzedéke